

Publicerad 2011-03-26 18:13 av Max Poisé

Jo!

Jag vet...det är en Carpe Diem dikt...

(skönt å vara tillbaka)

Hur kan ögonblicket få evigheter att förlora

annorlunda tog tag och bar mig genom hav

försvunnen är den tid av längtan

så misshandlad av drömmar att min horisont är fylld av svärta

där, när vågen slog mot den kalkvita stranden såg jag ditt leende

och jag rusade genom tidens alla rum

hur kan ögonblicket få evigheter att förlora?

ögon som plötsligt färgar min värld

ord som ger mening åt likgiltigheten

och berusningen som gryr mellan upplevelsernas eufori

vandringen som finner sitt slut

och ljuset som tänds i skuggan

riktar förståndet bortom murar och fåror

där skapas den lätthet som rustar komplikationen genom frusna och bittra strävanden

hur kan ögonblicket få evigheter att förlora?

bakom istapparnas sylvasshet rodnar mina inre tankar av små beröringar och jag faller djupt in i klarhetens kammare

livet är jakten på den osynliga lyckan

skapt av en omvärld

medan ögonblicket fångar tragedin i revy

lockas du av tonerna att välja en väg som inte leder någonstans

där ögonblicket fångar en solstråle mot en kargt landskap

kastas du in i rutinernas förbannelse

det stirrar djupt in i ditt förstånd

och lägger en filt över dina sår

medan blickarna som skulle ha fångats bara flyger förbi

annorlunda tog tag och bar mig genom hav
hur kan ögonblicket få evigheter att förlora?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois  med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten